

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții:
Prof. Sinca Maria
Prof. Puncioiu Ana
Prof. Istrate Mariana
Prof. Mărghidanu Irina

Pedag. Tatarici Mirela
Prof. Oprea Mihaela
Prof. Viorica Petrescu
Prof. Anton Lavinia
Prof. Rădoi Dorinel

Și celelalte cadre
didactice
ISSN 2601 - 2065
ISSN-L 2558 - 8540

MARTIE 2018

NUMĂRUL 20

PRIMĂVARA

Mama

"Exista o fiinta minunata
fata de care vom ramane
intotdeauna datori: mama."

Autor:
Nikolai Alexeevich
Ostrovsky

"Inima mamei este un adanc
abis la capatul caruia
gasesti de fiecare data
iertare."

Autor:
Honore de Balzac

"Ruga mamei apara de orice
primejdie pe apa si pe
uscat."

Autor:
N. Gogol

Pentru mama mea
O primăvară minunată îți doresc,
Ți-o spun pentru că te iubesc
Și soarele să-ți lumineze calea,
Iar stelele să te poarte pe cărarea
Viselor și a zilelor bune,
Pentru că ești cea mai frumoasă din lume.

Alexia

Radu Alexia, clasa a IV- a C

Primăvara

*Primăvara a venit
Ghiociei au înflorit
Mărțișoare am primit,
Primăvară, 'Bun venit!'*

*Caldura ne-a strapuns iara,
De-abia asteptam sa iesim afara,
Sa alergam ca roboteii,
Sa culegem ghiociei.*

Autoare:
**Voicu Erika Denisa
si Budau Denisa Stefania,
clasa a V B**

Mamă minunată!

*Arde-mi chipul, Primăvară,
Cu soarele zglobiu și arzător.
Te voi minuna astăzi, dragă,
Cu floarea mea de primăvară!*

*Primăvara îmi zâmbește,
Mă primește să aleg
O frumoasă floare,
Pentru cea mai arzătoare mamă.*

*Un ghiocel alb,
Acoperit de lumina soarelui,
Așteaptă să fie pus într-o vază,
Pentru mama mea dragă.*

*Astăzi, de ziua ta,
Te minunez cu floarea mea.
Un trandafir colorat,
Ca părul tău ondulat!*

Autoare:
Lazăr Sophia, clasa a III - a

Pentru mama

*Tu ești lumina și căldura
Tu ești soarele meu,
Ești iubirea și floarea
Ce rasareste mereu.*

*Salcamii dau în floare,
Pe cer e cate-un nor,
Tu ești mereu lângă mine,
Ma ajuți și mi-e ușor.
De tine mereu mi-este dor!*

Autoare:

Mustata Carla , clasa a V – a A

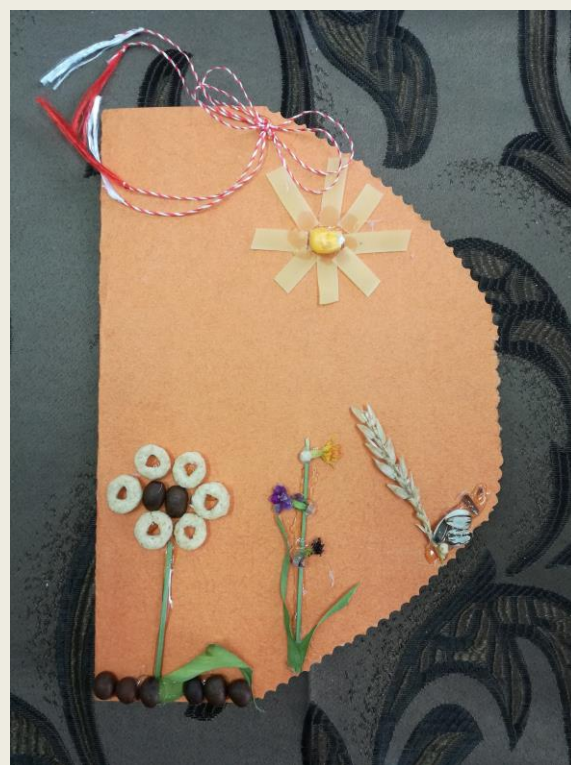
Doamna învățătoare

*Doamna noastră învățătoare
E frumoasă, iubitoare.
Și, deși noi am crescut,
Doamna încă ne iubește
N-a trecut de-atunci timp mult
Însă doamna ne-ndrăgește.*

*Cu toate boacănele noastre,
A avut răbdare, nu ne-a certat,
Un caiet ,un pix, ceva
Chiar și foaia,
La un test, poate cu grilă
Doamna a venit și-a zis:
-La test sper că ați-avut grijă!*

Autoare:

Diana Ioana Bănică, Cls. a V-a A

Doamnei învățatoare

*Acum, când cinci ani s-au dus,
Ca soarele către apus,
Pe când ne înălțăm cu o treapta,
Vă sărutăm mâna cea dreapta.*

*Noi va vom iubi mereu,
Măcar să vă oferim,
Floarea cea dăruită de Dumnezeu ,
Care răsărește mereu.*

Autoare:

Mustata Carla , clasa a V – a A

Culori primare, culori binare de gradul I și II , culori terțiare. Parametrii fizici ai culorii (puritatea, strălucirea sau nuanța și tonul sau luminozitate.

Preocupările pentru culoare sunt din cele mai vechi timpuri, însă studii privind natura fizică apare mult mai târziu în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea. Studiul culorii a fost abordat de mai multe discipline științifice și anume: fizică, chimie, psihologie, estetică, sociologie, etnografie, pedagogie, cromatoterapie etc.

Cel mai important artist care a studiat culoarea a fost Johannes Itten (1888-1967), acesta a elaborat prima teorie a culorii publicată în anul 1961.

Culorile sunt culori lumină și culori pigmentare

Culorile pigmentare: sunt culorile folosite de pictori, preparate din pigmenți, acestea sunt: roșu, galben și albastru, iar secundarele lor sunt derivate din primele și rezultă: oranj, verde și violet. Perechile de complementare sunt: roșu-verde, galben-violet și oranj-albastru. Din amestecul culorilor pigmentare rezultă negru.

Culorile spectrale (lumină): acestea sunt lumini colorate (exemplu curcubeul).

Culorile primare generatoare sunt: roșu vermillon, verde gălbui și albastru-violet (ultramarin), iar secundarele rezultate sunt: galbenul, albastrul verzui (cyanic sau turcoaz) și violetul de Magenta (ciclamen), perechile de complementare sunt: roșu vermillon cu albastru verzui, verde-gălbui cu violetul de Magenta și galbenul cu albastrul violaceu. Din amestecul culorilor primare lumină rezultă lumina albă sau un gri neutru foarte deschis.

Amestecul culorilor – lumină acest amestec poate fi făcut în două feluri: prin aditie și prin substracție.

Amestecul aditiv de culori lumină – realizat prin adăugare, aditie. Acesta se realizează direct pe retină și se mai spune și amestec optic.

Culorile lumină secundare se pot obține prin suprapunerea a câte doua culori lumină primare: roșu vermillon + verde-gălbui = galben, roșu vermillon + albastru-violet = violet de Magenta (purpuriu) și verde-gălbui + albastru-violet = albastru verzui (cyanic).

Un exemplu unde sunt folosite des culorile lumină este televiziunea color.

Amestecul subtractiv de culori lumină – realizat prin sustragere, scădere a culorilor lumină, acesta se produce înaintea momentului în care razele de lumină ajung la retină.

Amestecul culorilor pigmentare se realizează ca și cel al culorilor lumină și anume: aditiv și subtractiv.

Există trei culori primare fundamentale, care nu pot fi create prin amestec: roșu, galben, albastru. Culorile secundare denumite și binare, binare de gradul I, culori de gradul II (complementare) care se realizează prin amestecul primarelor:

- Oranj – obținut prin amestec roșu + galben
- Verde - obținut prin amestec galben + albastru
- Violet - obținut prin amestec roșu + albastru

Există șase culori terțiare denumite și terțiare , binare de gradul II, culori de gradul III, care rezultă din amestecul unei primare cu o secundară:

- Roșu + oranj = roșu-oranj
- Galben + oranj = galben-oranj
- Galben + verde = galben-verde
- Albastru + verde = albastru-verde
- Albastru + violet = albastru-violet
- Roșu + violet = roșu-violet

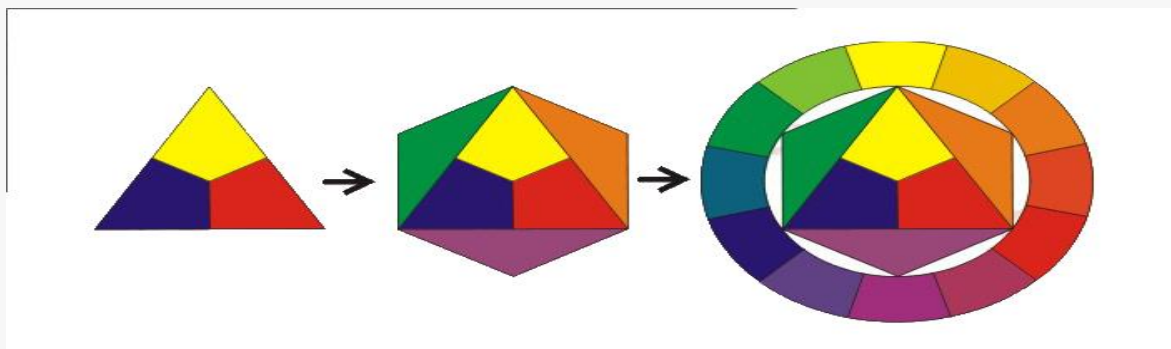

Fig.1 Cercul cromatic al lui Johannes Itten

Culorile complementare fundamentale primare sunt trei perechi:

- Roșu-verde
- Galben-violet
- Albastru- violet

Culorilor fundamentale primare (roșu, galben, albastru) amestecate optic dau alb, iar amestecate fizic în părți bine proporționate rezultă griul neutru, iar la întâmplare rezultă griurile colorate. Amestecul optic al celor șapte culori pigmentare rezultă alb, iar amestecul fizic al celor șapte culori pigmentare rezultă negru.

Omul percepe lumea cu ajutorul culorilor, noi suntem înconjurați de culori, asta ne obligă să cunoștem fenomenul să acumulăm un minim de cunoștințe cu ajutorul cărora să o înțelegem „ culoarea este viață, ființă o lume fără culoare se înfățișează moartă (...). Culorile sunt energii radiante care ne influențează în mod pozitiv sau negativ, indiferent dacă ne dăm seama de acest lucru sau nu ”- Johannes Itten .

De-a lungul perioadei au existat mai mulți artiști interesați de culoare, amintesc doar câțiva: Leonardo da Vinci, Tițian, Rubens, Delacroix, Paul Signiac, Van Gogh, Paul Cezanne, Matisse, W. Kandinsky, Paul Klee, Josef Alberts, Andre Lhore etc. În felul acesta a apărut cromatologia.

Cercul cromatic al lui Johannes Itten- <http://designerlambrino.ro/blog/culoarea-cercul-lui-itten/>

obiectiv. Profesorul Liviu Lăzărescu ne spunea la un curs de cromatologie în urmă cu mai mulți ani „culoarea este o realitate subiectivă generată de trei factori; lumina, suprafața obiectului și ochiul”.

Lumina - În legătură cu natura luminii au existat multă vreme două concepții: cea corpusculară și cea ondulatorie. Autorii lor sunt Isaac Newton și Christian Huygens. Isaac Newton a fost primul cercetător cunoscut al spectrului solar, el concepea „lumina ca fiind compusă din minuscule particole de materie care se propagă în spațiu în linie dreaptă, extrem de rapid. Christian Huygens spunea că lumina se propagă asemenea valurilor (undelor) după aruncarea unei pietre într-un lac, formând cercuri concentrice din ce în ce mai mari; acestea se propagă perpendicular pe direcția de deplasare a razei, la fel ca sunetul”.

Suprafața obiectului - Mediul ambient ni se arată ca șiruri nesfârșite de fenomene colorate albe, negre, grizate, nuanțate, transparente, opace, mate, lucioase etc. Varietatea lor se datorează proprietății corpurilor de a reacționa diferit cu lumina. Lumina suferă o serie de modificări pe care fizica le denumește: reflexie, refracție, absorbție, opalescență, dispersie etc.

Reflexia este reîntoarcerea unei raze de lumină în mediul din care a venit, după ce a atins suprafața altui mediu.

Refracția este modificarea direcției de propagare a unei raze de lumină odată cu traversarea succesivă a două medii transparente, de naturi diferite.

Opalescența este un efect produs de lumină care traversează mediile translucide. Un exemplu bun pentru a înțelege fenomenul a fost dat de Leonardo da Vinci – fumul unui foc de lemne pare albastrui dacă se profilează pe un fond închis și brun dacă se profilează pe un fond luminos.

Alte exemple sunt date în cartea Culoarea în arta de L. Lăzărescu :

- albastrul cerului – care se datorează faptului că aerul, un mediu opalescent este suprapus peste negrul interplanetar;

- albastrul munților îndepărtați este datorat de opalescența aerului care se suprapune peste tonurile întunecate ale munților;

- tonurile calde, uneori arzătoare, ale înserărilor sunt cauzate de lumina puternică a soarelui aflat la orizont, care traversează diverse particule aflate în suspensie în aer;

Ochiul uman - Ochiul, ca organ de percepție vizuală, este specific întregului regn animal. Embrionul uman începe să aibă celule vizuale după primele 18 zile de la concepere, iar la trei luni fătul are ochii aproape complet formați. Ochiul uman se reglează instantaneu în funcție de distanță, formă, culoare, intensitate luminoasă a obiectului. Ochiul seamănă cu un aparat fotografic, imaginea se proiectează răsturnată pe retină.

Se conturează trei caractere de bază cu ajutorul cărora putem defini orice culoare: lungimea de undă, valoarea (luminozitatea), saturația (puritatea).

Tenta sau lungimea de undă - Tenta este caracteristică esențială și definitivă a fiecărei culori, care îi da chiar și numele: roșu, oranj, galben, verde etc.

„Culoarea” este o lungime de undă proprie radiațiilor electromagnetice. Dacă lungimea de undă a unei culori interferează cu lungimea de undă vecină, aceea culoare ne apare „afectată”, combinată și anume: galben-verzui, galben-oranj etc.

Valoarea sau luminozitatea - Când spunem despre o culoare că e mai întunecată sau mai luminoasă ne referim exclusiv la valoarea ei .Dintre culorile spectrului galbenul este cea mai luminoasă , iar violetul este cea mai „ grea” .Valoarea unei culori poate fi cel mai bine evidențiată prin fotografierea ei în alb –negru.

Luminozitatea unei culori se poate măsura cu aparate speciale numite fotometre.

Exemple de materiale cu o luminozitate exprimată în procente sunt:

- Catifeaua neagră are luminozitate de 1-2%
- cerneala de tipar aplicată pe hârtie 5%
- gresia uscată are o luninozitate de 8%
- între 10-80% o au griurile închise, medii și deschise.
- 89% pentru albul de zinc
- 25-30% pentru lambriurile lemnoase
- 13% entru hasurile unui creion cu mină moale de grafit

Se crede că unii lucrători experimentați ai fabricilor de negru de fum pot distinge până la 30-40 de gradații ale negrului .

Saturația sau puritatea - Când vorbim despre puritatea unei culori ne referim la gradul ei intensitate cromatică . O culoare pură își micșorează saturația dacă o amestecăm cu gri, alb sau negru în diferite proporții, fie cu compementara ei; spunem despre ea că „o rupem” adică o grizăm .

Puritatea și luminozitatea a unor culori este următoarea:

	milimicroni	puritate	luminozitate
Vermillon	608	60	22
Roșu- oranj	593	67	32
Oranj de cadmiu	587	90	42
Galben de zinc	576	83	83
Sienă arsă	598	43	8
Verde malahit	515	15	42
Verde smaragd	512	40	39
Ultramain	468	31	17
Albastru cobalt	475	33	17
Violet de mangan	554	10	27

Andre Lhote în cartea Tratate despre peisaj și figură îl citează pe pictorul Paul Gauguin „ un kilogram de verde este mai verde decat zece grame din aceeași culoare” de unde rezultă ca aceleași verde este mai intens daca este întins pe o suprafața mai mare decât pe o suprafața mică

